

hed navnlig ogsaa har til Hensigt at afhjælpe Bolignøden paa Landet. Det er meget uheldigt, at man paa Fanø overhovedet ikke kan faa Del i de Midler, der her stilles til Raadighed til Oprettelse af Husmandsbrug og til Bebyggelse af Landet derovre. Jeg ser nu ikke, at der i Realiteten er noget til Hinder for, at der oprettes Husmandsbrug paa Fanø efter denne Lov. Man maa kunne give Loven en saadan Form, at det kan lade sig gøre, thi Kreditforeningerne giver jo Laan derovre; naar de kan faa Sikkerhed nok for deres Midler, skulde man antage, at Stats-Laanefonden eller selve Statskassen ogsaa kunde faa Sikkerhed nok for de Midler, den skal laane ud derovre. Det er da mit Ønske, at det maa lykkes ved det Tillæg til Loven, der her er til Behandling, at give Bestemmelserne en saadan Form, at de ogsaa kan anvendes paa Fanø, og jeg henstiller til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om et andet Forhold i Anledning af Bevillingen paa Finansloven paa 30 000 Kr. til Udlaan til Opdyrkning af Hedelodder og Moselodder. Dette lille Beløb paa 30 000 Kr., som udlaanes gennem Kommunerne, og hvis Hensigt er at fremme Opdyrkning af Heder og Moser, har ikke hidtil været meget paaagtet og bliver som Regel ikke brugt op. Det synes, som om der i Aar er betydelig større Trang til at faa Del i dette Laan end i tidligere Aar. Jeg ser, at der til Behandling paa Ribe Amtsraads kommende Møde foreligger Andragender om saadanne Laan til tilsammen 10 700 Kr.; og jeg kan tænke mig, at nogen lignende var Tilfældet i andre Amter. Jeg henstiller, om man ikke vil tænke paa, om denne Sum maaske kunde forhøjes noget, og om man ikke ved Siden af burde sørge for, at Folk i højere Grad gøres opmærksom paa denne Bevilling. Thi jeg nærer ingen Tvivl om, at den letteste Maade at opdyrke Hede og Mosejord paa er netop, naar det kan ske ud fra bestaaende Hjem, naar man, om jeg saa maa sige, fra bestaaende Ejendomme kan gnave sig ind i Heden og derved udvide sin Ejendom, saa man kan dele den mellem en Søn og en Datter og saaledes faa flere Ejendomme ud af det. De Midler, der her stilles

til Raadighed, vil være nyttige til dette Formaals Opnaaelse. Nu har man ganske vist sagt, at Kommunerne var noget sene til at udlaane, og at det var kun dem, der kunde stille Sikkerhed, der kunde faa Del i Laanet. Den Erfaring har jeg ikke gjort som Medlem af Ribe Amtsraad. Der har man ikke været bange for at udlaane til en dygtig Mand, som ikke var særlig stærk økonomisk. Jeg tror, at man der mere tog Hensyn til Manden selv, end man saa paa, om han havde Penge.

Endnu vil jeg gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ulrichs Udtalelser. Jeg skal ikke blande mig i Striden mellem det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen om Husene paa Egholm og heller ikke i Striden om, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har agiteret paa en for lys og stærk Maade for, at Folk skulde stifte Landbohjem i Henhold til Lovene af 4. Oktober 1919. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Ulrich mente, at naar vi nu fik denne Tillægslov, om jeg saa maa kalde den, til Loven af 22. Juni 1917, vilde der være skabt bedre Betingelser for de kommende Husmænd end efter Lovene om Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Jeg har ikke den Tro. Naar man skaffer de paa-gældende Parcellister Jord til samme Pris, som de vilde kunne faa den til, naar den ligger i et samlet Bondebrug, og giver dem et Laan som det, der her er Tale om, paa 16 000 Kr., hvoraf de kun forrenter 6 000 Kr., og med billig Rente, er Vilkaarene lige saa gode som de, der gives efter Husmandslovene.

Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem er i Uoverensstemmelse med sine Partifæller, der var Medlemmer af Landbokommissionen; thi i Landbokommissionens Betænkning hedder det udtrykkelig, at Hr. Døcker, Grev Holstein Holsteinborg og Grev Reventlow sluttede sig til Mindretallets Indstilling, undtagen forsaavidt angaar Punkt 4c, 1ste Stykke, der gaar ud paa, at der skal ske Omvurdering hvert tiende Aar, hvorefter Afgifterne skal svares; endvidere tilføjer Hr. Døcker — og deri er de andre maaske enige med ham —, at han mener, at det var rimeligt, at disse Parcellister kunde faa Lejlighed til, naar de ønskede det, at afløse Statsprioriteten i